

ОЛЕКСАНДРІЙСЬКІ ВІСТІ

Рік
видання 3
№ 53 (154)
Ціна 1 крб.

Середа
21
липня
1943 р.

Орган Олександрійського Гепітскомісара

Головна Квартира Фюрера Верховне Командування Збройних Сил повідомляє:

15-VII-43 р.

Не дивлячись на поганий стан погоди, важкі бої на Східному фронті тривають. У районі Білгорода була розбита концентрована атакою ще одна ворожа група військ і з високими втратами відбиті нові контратаки, що провадилися, однак, слабшими силами, ніж у попередні дні. На захід і на північ від Орла ворог і вчора продовжував свої атаки, підтримані танками і штурмовими літаками. Криваво заломилась спроба советів прорвати німецькі позиції.

Негайно початі контратаки успішно продовжуються. На всій території великої битви вчора знову знищено 336 советських танків і збито авіацією 70 ворожих літаків.

Бої на півдні Сіцилії тривають з незменшеною запеклістю. У багатьох місцях відбито ворожі атаки, підтримані

танками і знищено частини парашутистів, що приземлились за німецько-італійським фронтом. Німецько-італійські повітряні збройні сили спричинили ворогові дальші дошкульні втрати у тоннажі. Велика кількість військових і транспортних суден потоплена або пошкоджена.

Вчора перед полуднем сильні з'єднання ворожих бомбовиків атакували територію навкруги Парижу і деякі містечки у Північно-Західній Франції. Населення мало втрати. У ході запеклих повітряних боїв і зенітною обороною збито 22 ворожі літаки, між ними 14 важких північно-американських бомбовиків. Загинуло 5 німецьких ловецьких літаків.

Минулої ночі окремі ворожі турбувальні літаки залітали у північну область Райху і скинули без розбору декілька бомб.

За що ми дякуємо німцям

З приходом німецької армії на Україну раз за завжди зникли жахливі вчинки жидо-большевницького НКВД. Хто з дорослого населення нашого Куйбишевського району не пригадає систему репресій 1932—1938 рр., коли не один чесний селянин, нічого не думаючи, лягав сповітно спати, але в ту саму ніч вже був у приміщенні НКВД, де йому прийшлося місяцями страждати, навіть не знаючи за що був на 5—10 років засуджений, як ворог народу, на Далекий Схід.

Найбільша кількість ув'язнених тут же померла. Скільки таких осіб з нашого району? Сотня? Напевно. Візьмемо весь Советський Союз, тоді цифра піднесеться до мільйонів. Питастесь за що? Лише за те, що ці особи чесно працювали і намагалися покращити свої умови життя, себто працювали над відбудовою свого приватного господарства.

Якже стоїть справа зараз під німецьким керівництвом? Хто чесно працює, хто за німецьке керівництво та його заходи, той же зараз, під час війни, будує своє життя, своє господарство так, як йому хочеться. Кожен селянин має змогу переконатися, як чесно і справедливо німецьке керівництво збільшує присадибну землю і перетворює колгоспи на хліборобські спілки. Але як розквітатиме приватна власність після закінчення війни? Я гадаю, що про це ніхто не матиме сумнівів.

Німецьке керівництво не звикло давати обіцянки, а потім їх не виконувати. Вже час, українці, щоб ви повірили, що те, що обіцяє німець, завжди чесно виконується. Те, що селяни отримали пограбовану більшовиками землю знову на свою приватну власність—доказ того.

Звичайно, ми повинні зрозуміти, що зараз війна, і в цій війні повинна і буде переможцем Великонімецьчина. Але всі ми, які зараз перебуваємо під захистом Німецької Армії, накінець звільнені від большевицького ярма. Ми повинні допомогти в цій величезній боротьбі проти жидо-большевизму, ми не лише повинні допомогти, але й зобов'язані на віддачу Німецькій Армії принести жертву для величезної перемоги. Якщо ми будемо чесні в своїй роботі німецькому керівництву, де ми не працювали б, допоможемо досягнути перемогу у відбудові нового життя Європи.

Але ми також повинні зрозуміти, що німецьке керівництво суворо карає кожного, хто діє проти його заходів і тим доказує своє вороже ставлення.

Ми завжди повинні бути на варті і допомагати німецькому керівництву звільнитися від чужих елементів, які намагаються гальмувати перемогу Німеччини.

Хай живе наш Фюрер Адольф Гітлер — визволитель!

Активність Японії

Японська Головна Квартира видала комюніке про досягнені успіхи під час операцій на острові Рендова. В цьому комюніке зазначено, що до цього часу було потоплено 5 ворожих військових кораблів і тяжко пошкоджено 2 інших. Крім того, було зістрелено щонайменше 77 ворожих літаків.

В числі потоплених біля острова Рендова ворожих воєнних кораблів був один крейсер класу «Б» і 4 винищувачі, один транспортний корабель був тяжко пошкоджений. Також були тяжко пошкоджені ще один крейсер класу «Б» і один винищувач. Не повернувся на свої бази 31 японський літак.

Під час повітряної атаки англо-американських літаків на один японський опірний пункт у південній частині Тихого океану японською протиповітряною обороною було зістрелено 26 ворожих авіамашин. В числі знищених літаків кілька важких бомбардувальників. (П. С.)

Тойо в Манілі та на Яві

Під час подорожі через південні терени прибув прем'єр-міністр Тойо у суботу до Манілі. Там з членами комітету Філіппінів відбув він довгі розмови. Тойо подякував їм за жертвенну діяльність. 7 липня перебував прем'єр-міністр у Джакарта, де відбулася велика публічна маніфестація з тисячами мешканців.

Тойо підкреслив, що він почував потребу подякувати населенню Джакарти за сердечну, тісну та сповнену розуміння співпрацю з японською військовою владою. Він відвідав Китай, Манджурію, Тайланд, Філіппіни, а тепер Яву та під час всіх тих подорожей особисто переконався, що змагання до створення Великої Східної Азії вже сьогодні мають великі успіхи.

Ганьба руйніникам культури

Відомий угорський історик культури професор Тівогерович заявив: «29 червня цього року, день пошкодження Кельнського собору, буде в історії культури днем трауру і ганьби. Повідомлення вразило мене в саме серце».

Кельнський єпископ одержав велику кількість дописів із усіх код, в яких висловлюється прохання залишити в теперішньому стані собор, як пам'ятник про злочин британського воєнного керівництва.

Скинута бомби на Кельнський собор

Англо-американські повітряні збройні сили в ніч на 29 червня провели терористичний нальот на Кельн і обкидали бомбами Кельнський собор. Центральну частину великої пам'ятки церковного будівництва Німеччини тяжко влучено. Обурення населення проти цього нового руйнування культурних пам'яток англо-американськими ворогами не знає меж. Вказують на те, що ворожа авіація при виборі цього об'єкта доводить перед світовою суспільністю, що вона менш всього турбувалася про знищення військововажливих об'єктів, а більш про знищення моралі цивільного населення і, головним чином, про знищення європейської культури.

Кожен, хто знає Німеччину, вважав Кельнський собор за найбільший символ християнської святині і входив в нього з

великим благоговінням. Десятки тисяч англійців знають цей Божий храм, шанували його цінність, схилившись перед духом, який створив цей шедевр. Англійці бомбардували цю святиню.

Церкви, лікарні і будинки для сиріт являються об'єктами для їхніх бомб. Руйнування Кельнського собору влучанням бомб в його центральну частину є останнім доказом того факта, що англо-американці, саркастично сміючись, зрікаються всіх дотеперішніх законів війни, щоб могли знищувати знов дітей і дороги їм міста. Руїни церков в Берліні, Ельберфельді, Ростоці і скрізь, де тільки англо-американська авіація провадила свої терористичні атаки, обвинувачують перед Богом і світом англійських і американських терористів.

Сильна повітряна оборона

Захист Рурської області розпочинається вже на узбережжі Канаду, як заявили британські льотчики. Як тільки літаки досягають бельгійського узбережжя, вони натрапляють на важкий вогонь зенітної артилерії. Німці дуже підсилили свої батареї в кільце зовнішньої оборони настільки вивели далеко на захід, наскільки це їм можливо було,—повідомляв один лондонський радіокоментатор.

Обгрунтовані німецькі повідомлення про англо-американський бомбардувальний терор проти німецького цивільного населення створили в Англії цілковиту плутанину. Так, у суботу о 2 год. 30 хв. ранку через лондонське радіо Вігем Штід заявив, що було б помилкою запевнювати, нібито нальоти в дієвості є гуманними. Далі Штід сказав, що вже давнім принципом і добре обгрунтованою тактикою Англії з'являється—вселяти страх в серце ворога, щоб зломити його дух опору.

Але чотири години перед тим по англійському радіо було передано: «Ми ні один момент не віримо тому, щоб можна було повітряними атаками зломити опір ворога».

Новий злочин гангстерів

Північно-американські льотчики напали на розташоване поблизу від Афінів курортне місце. Пляж був переповнений відпочиваючими. Американські бомби упали в гущу людей. До цього часу установлено 30 убитих і ряд поранених, в тому числі багато жінок і дітей.

Загроза для собора св. Петра

Британський міністр закордонних справ Іден у відповідь на запитання заявив у Нижній Палаті, що британський уряд не буде вагатись, коли це буде доцільно, бомбардувати також і Рим.

Найбільш успішні штафети винищувачів

Штафета винищувачів під проводом відзначеного Лінарським Хрестом підполковника Грабека досягнула в ході запеклих повітряних боїв в районі Білгорода та Орла 7. 7. свою 6.000 повітряну перемогу. У грудні 1942 р. мала вона 4.000, а по чотирьох місяцях 5.000 перемог.

10. 7. повідомив підполковник Нордман, командир ескадрильї винищувачів «Мельдерс», про 5.500 повітряну перемогу, після того як 2. 6. літуні цієї ескадрильї збили 5.000 ворожий літак. Ті дві ескадрильї винищувачів мають найбільші успіхи від початку війни.

Виноградники над Бугом

У Гайсинській окрузі, там, де Буг між високими кручами промощує собі дорогу на південний схід, почалася розбудова виноградників. Тепле легке підсоння та рівномірна температура у глибоко врізаній долині річки сприяють розвиткові виноградної лози, яка добре доспіває на горбах, звернених до півдня.

Тепер перевіряють існуючий стан виноградників та закладають нові. Найвні сорти винограду, білий та червоний, обіцяють добрий розвиток, так що треба думати про поширення площі виноградників по деякому часі.

Вінниця — документ советського терору

Вістка про жахливе замордування 10.000 українців у Вінниці йде сьогодні по цілому світі. Вона заставила всі культурні народи замислитись та зрозуміти, що большевицький уряд, який почав у 1917 році криваве, терористичне діло, і сьогодні держиться тих самих методів свого жахливого панування. Масові могили у Вінниці є документом кривавого терору Сталіна.

Нешасні групи зв'язаних руками обвинувачують советську систему та свідчать про правдивість того, що така сама доля зустріла б усі народи, над якими запанували б большевики. У масових могилах Вінниці лежать у чотирьох п'ятих українські робітники, поневолені, які працювали у Сталінових колхозах, чи у фабриках. Поруч них знайдено також священників, членів релігійних товариств, колишніх офіцерів, але також і советських воєнків. Замордовані у Вінниці доказують, що в «робітничому та селянському раю» ніхто не був певний свого життя.

Бо метою большевизму є ще сьогодні сколективізувати також духово масу, яка мовчки та віддано по-рабськи працювала б для жидівських панів. Хто завдяки праці і зусиллям, чи своєю інтелігентністю піднімався над цю масу, того роблено «ворогом народу» і скорочувано на голову, на яку він підносився вище над загальний рівень.

Таких «ворогів народу» вшукувала та знаходила серед усіх верств народу найбільш діавольська в історії світу установа — Сталінська тайна поліція, чи це була ЧК, ГПУ, чи НКВД. По масовому вбивстві контрреволюціонерів у 1917 році проходили советським кращим все нові хвилі масових арештів та розстрілів. Большевизм умів нищити інтелігентську верхівку у всіх верствах, якщо вона почала підноситися над німу масу.

10.000 помордованих у Вінниці українців можна поділити на 8 груп: Головна частина — це колхозники. Це переважно колишні середняки та рештки

кулаків, але є також найменші бідняки, яких підозрювалося в тому, що вони, не зважаючи на довголітню працю в колхозі, носили в серці внутрішній опір большевизмові. Найменші підозрілі слова вистачали, щоб їх автора вбити. Через те, що большевицькими шпигунами були не лише молоді большевицькі комуністи, але й старші шадовані люди, яких під загрозою смерті змушено до той служби, то найменше зауваження доходило до вух комісарів.

Друга група охоплювала, предусім в 1937-38, всіх «бувших», то значить, священників, офіцерів, високих урядовців, дворян, науковців та інших інтелігентів, які уникнули розстрілу за попередніх років. Всеодно, чи вони за той час привикли до той системи та до рабського існування.

Третя група — це всі талановиті одиниці в армії, предусім по упадку Тухачевського. Боялися, що вони на випадок війни могли б мати самостійний вплив на свої частини. З руки ката падали не лише колишні царські офіцери, але й молоді советські учні військових шкіл, які вказували несередню рухливість думки. Про ліквідацію часто повідомлявано щойно по кількох тижнях.

Ось особливо вдаючий приклад: Командуючого 24 дивізії, випробуваного через 20 років комуніста і власника військового ордену Червоної Зорі, на донос покрано виключенням з партії. Він помстився скаргою до Сталіна, в якій підозрів комісара корпусу та командира кордонного корпусу у шпіонажі. Без перевірки справи зліквідовано не лише запідозрених, але й цілий штаб. Якщо катові в руки попав командир чи високий комісар, то така сама доля спіткала його оточення, службово підлягаючих, знайомих!

Четверта група — це трупи тих, яких підозрювали, що вони мають зв'язки з ворожими для народу елементами. До них належав кожен, якого будьколи покарали або арештували НКВД. Кожний родич, знайомий, чи випадковий гість мусив чекати, що його арештують, вивезуть, розстріляють, — навіть не називаючи «ворогом народу». Кожне

арештування захоплювало все ширші круги та вело до нових арештів.

Окрему групу являють собою ті, яких підозрювали у зв'язках з закордоном. Навіть офіційно цензурована Москвою поштова картка могла бути причиною арештування. При вбитих у Вінниці знайдено листи з Румунії та Латвії, ковфисковані під час обшуку в помешканні, як підозрілі.

В одному випадку причиною розстрілу була колекція закордонних поштових марок. В іншому навіть урядом дозволений обмін металіками, роблений одним проф. зоологією за посередництвом відповідних установ. У вінницькій збірці знайдених предметів є й такі підстави розстрілу, як альбом поштових карточок з Італії, вияв книжок видавництва Ульштайна й інші.

Шоста група убитих — це результат переслідування релігії большевизмом. До 1936 р. за відвідування служби Божої на мужчин та жінок падала лише тень підозріння. Але пізніше за релігійну стійкість без винятку арештовано та розстрілявано. Коли на відвідувачів загальних служб Божих дивились ще відносно поблажливо, то членів малих релігійних громад чи навіть сект до ґрунту винищено.

Ось так мешканці сіл Лозни та Пагурці в районі Хмельника відкинули присланих Сталіном священників та згуртувалися в певного роду релігійному товаристві під назвою «Справжні православні селяни архангела Михаїла та св. Духа». 20 осіб цієї секти, між ними чотири жінки, розстріляно. Їх трупи знайдено тепер у Вінниці. Однак, за причину арештування ніколи не подавано релігійні, а завжди політичні підстави.

Сьомий рід переслідувань був скерований проти національних меншин, яким згідно конституції загарантовано повну волю. До них належало небагато поляків та інших членів національних меншин, яких знайдено в масових могилах. Також галицькі українці вважалися офіційно небезпечною для советського режиму. Однак, в обвинуваченні ніколи не говорилося про приналежність до (Закінчення буде)

Закінчення учбового року

Учбовий рік в школах Олександрійського району закінчився 1 липня. По школах були проведені іспити для випускників 4-х класів. Ті, що закінчили школу, одержують посвідчення.

Не дивлячись на особливі обставини військового часу і, як наслідок цього, на специфічні умови освітньої роботи, школи на кінець року прийшли з певним успіхом. Завдяки піклуванню школами п. Гебітскомісара, школи були вчасно відремонтовані, постачені паливом, забезпечені умовами нормальної роботи. Учителі шкіл свідомо поставились до своєї праці і приклали великих зусиль, щоб забезпечити, як максимальне відвідування учнями школи, так і виконання програмного матеріалу і доброго його засвоєння.

Особливо виділяється робота таких шкіл, як Косівська (Зав. школою п. Солов'євський), де випущено 25 учнів. Учні цієї школи не тільки набували теоретичних знань, але їм при-

щеплювали практичні навички також у шкільному саду, городі, полі, що при найвищому в районі проценті відвідування учнями школи дало дуже позитивні наслідки. Добрі показники в роботі мають також: Олександрійська школа № 2 (Зав. шк. п. Коритько), Щасливська (Зав. шк. п. Галушка), Андріївська (Зав. шк. п. Яценко). Лише там, де зав. школами виявили мало ініціативи й енергії, їх школи опинились не з цілком задовільними наслідками. Такі школи, як Добро-Надеждівська (Зав. шк. п. Шмиголь), Попельнастівська № 1 (Зав. шк. п. Моря), не зуміли як слід організувати відвідування учнями школи і на кінець учбового року втратили всіх учнів 4 класу, не зробивши випуску учнів.

Зараз учні школи, під керівництвом вчителів, організовано працюють по збору лікарських рослин. Ця робота, разом з участю учнів в уборочних процесах, триватиме ціле літо.

А. Г.

Вироки Надзвичайного Суду Миколаєва

За короткий час Надзвичайний Суд розбирав справи проти:

- 1) Раїси Ларіної,
- 2) Наталії Лимар,
- 3) Зіновія Ніколаєва,
- 4) Ганни Іванової

за злочин проти постанови про ворогів народу, а саме: за крадіжку та сприяння їй.

Обвинувачена Ларіна працювала прибиральницею при ЦТО і в лютому 1943 року, під час відсутності германських службовців, забрала з їхньої кімнати ряд предметів хатнього вжитку. Суд позбавив її дії злочин проти постанови про ворогів народу і засудив її до страти. Обвинувачені Ніколаєва та Іванова, які знали про крадіжки Ларіної й оказували їй допомогу, були засуджені слідуючим чином:

Ніколаєва — до 3-х років каторги та позбавлення суспільного довір'я на 5 років.

Іванова — до 1 року ув'язнення.

Обвинувачена Лимар, яка більш чи менш під впливом Ларіної в меншому обсязі так само провадила крадіжки, одержала один рік ув'язнення з зарахуванням відбутого попереднього ув'язнення.

Далі Надзвичайний Суд розбирав справу проти одної особи, яка шляхом самокаліцтва намагалася ухилитися від покарання на неї робочого обов'язку. Суд засудив цю особу у відповідному застосуванні § 5 особливої постанови про військові покарання, але, визнавши з приводу того, що були в наявності пом'якшуючі обставини, не на страту, що її в першу чергу передбачено законом, але на 2 роки каторги і 3 роки позбавлення прав.

Вироком від 18. 6. 1943 р. Надзвичайний Суд засудив 20-річну Віру Пруткевич, с. Собіно, Миколаївської області, до страти і позбавлення суспільного довір'я на час життя. Вона задавала найжорстокішим засобом дабуню Марфу Кальцо, що її виховала й жила в її господарстві, щоб заволодити її одягом.

Оскільки Надзвичайний Суд засуджував до страти, цих вироків виконано.

ДРУК І ВИДАВНИЦТВО:
Друкарня і редакція, Олександрія,
Управська, 57. Відповідальний
редактор О. фон-Зорге. Завдрукар-
ню К. Юрченко.
Тепер діє цінник № 1.

ДОБРА ВОЛЯ

На приймальному пункті добровольців в Російську Визвольну Армію

Пробудився народ, забувала повинна сила ненависті до большевизму за покалічене життя, за окрадену молодість. Приходять молоді і відважні, щоб записатися в добровольці, стати на боротьбу з жидо-большевищом — вибороти собі і дітям своїм щасливе життя.

Головна вулиця, будинок № 90.

Тут переводиться запис добровольців. Уповноважений п. Крохмальов радо і щиро приймає гостей. Одні приходять записатися в добровольці, другі одержати пояснення й ознайомитись. Всіх чекає чемний і гостинний прийом. Розмова проходить щиро й дружньо.

Люди йдуть. Тут і Серeda з м. Олександрії, Свободен, до-

ський козак, Маслов з Ставрополя, Уривський з Вороніж і т. д. Всі вони записуються в добровольці, щоб стати в лави борців за нову Європу.

Входить ще один. Настрій урочисто-піднесений. Запитус: «Чи сюди понав?» Пред'являє документи, розповідає: «Хочу вступити в добровольці, прізвище мос Головінський, проживаю в Пустельниківській с/у. Запис оформлено, посвідку видано на руки.

Але він не йде, він хоче розповісти про себе: «Народився я в Тульчині, Вінницької області. Служив в гетьманській частині, в кінноті, ще тоді разом з німецькими воєнками боровся проти советів. По війні почалося не життя, а мука. Все, що мав, позабирали, всю рідню позаси-

лили. Та й сам я був засуджений — німці звільнили. Знаю, за що боротись, життя навчили, та й в газетах читав».

Прощастесь, йде... Потупцювавши біля дверей, повертається: «Дайте, будь ласка, газету почитати, я вам її поверну...» Взяв... «А чи можна вам ще двох бідових хлопців привести?» — запитус Крохмальова. «Хоч і сотню» — відповідає той. Він пішов впевнено, в піднесеному настрої.

Крохмальов захоплено дивиться йому в слід і говорить: «Добрий воєк буде, рубатиме ворогів, зрозумів чоловік мету боротьби, знає, за що буде боротись. Честь і слава хоробрим синам, що борються за велику ідею!»

А. Н.